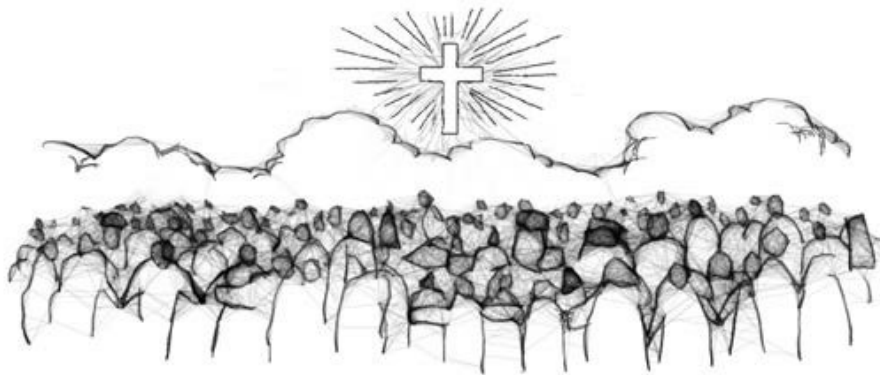

Bài Học 13 * 19 Tháng 9 – 25 Tháng 9

Cả Thế Giới Phải Nghe Sao?

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: Công vụ 4:12; Thi thiên 87:4-6; Giăng 10:16; Rô-ma 2:12-16; Giăng 14:6; Rô-ma 1:18.

Câu Gốc: “Ngợi khen Đấng có quyền làm cho vững chí anh em theo Tin lành của tôi và lời giảng Đức Chúa Giê-su Christ, theo sự tỏ ra về lẽ mầu nhiệm, là lẽ đã giấu kín từ mọi đời trước, mà bây giờ được bày ra, và theo lệnh Đức Chúa Trời hằng sống, bởi các sách tiên tri, bày ra cho mọi dân đều biết, đặng đem họ đến sự vâng phục của đức tin, như Đức Chúa Giê-su Christ, nguyên xin vinh hiển về nơi Đức Chúa Trời khôn ngoan có một, đời đời vô cùng! A-men” (Rô-ma 16:25-27).

Như chúng ta đã học, Chúa dùng người ta để đem phúc âm đến cho những người khác. Nhưng trong suốt lịch sử thế giới, hàng triệu người đã chết mà không biết đến chương trình cứu rỗi của Kinh Thánh. Họ không biết về tin mừng của ân điển Đức Chúa Trời như được bày tỏ trong Đức Chúa Giê-su Christ. Điều này đưa đến hai câu hỏi quan trọng. Thứ nhất, trong ngày phán xét, Đức Chúa Trời sẽ đối xử thế nào với hàng tỷ người không biết Ngài? Thứ hai, có sự cứu rỗi nào ở bên ngoài cho người nào đó biết chương trình cứu rỗi trong Đức Chúa Giê-su?

Một số người sẽ trả lời rằng sự cứu rỗi chỉ thấy ở trong các hội thánh Cơ Đốc. Nhưng những người khác tin rằng tất cả các tôn giáo đều được hướng dẫn ngang hàng để đến với Đức Chúa Trời và sự sống đời đời.

Vào lúc cuối cùng, điều quan trọng để nhớ là Đức Chúa Giê-su đã bày tỏ cho chúng ta bản tính của Đức Chúa Trời. Và điều này nói với chúng ta rất nhiều về tình thương của Ngài cho tất cả mọi người và ý muốn của Ngài là càng nhiều người được cứu càng tốt. Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời của sự công bằng. Và dù Ngài làm việc thế nào, tiếng la lên sẽ được nghe vang dội bầu trời là, “Hỡi Vua của muôn đời, đường lối Ngài là công bình và chơn thật!” (Khải huyền 15:3).

Ở Dưới Trời Chẳng Có Danh Nào Khác

Một số Cơ Đốc nhân tuyên bố không có sự cứu rỗi nào ngoài hội thánh của họ, ngay cả cho những Cơ Đốc nhân khác. Đối với họ, các giáo hội có những niềm tin khác là đã đặt mình ra ngoài sự quan tâm của Đức Chúa Trời và không có cơ hội để vào nước trời. Thí dụ, vào năm 1302, trong sắc lệnh *Unam Sanctam*, Giáo hoàng Boniface VIII đã tuyên bố “để được cứu rỗi, điều cần thiết là mỗi người phải đầu phục Giáo Hoàng La Mã” (trích). Một số người Tin Lành cũng dạy một điều gần giống như vậy trong các nhà thờ của họ.

Hãy đọc Công vụ 4:12. Câu này nói gì? Và chúng ta hiểu những lời này thế nào?

Những chữ này trong Kinh Thánh nói rất rõ ràng: Sự cứu rỗi chỉ ở trong Đức Chúa Giê-su Christ và không ở một danh nào khác ở dưới trời. Những điều quan trọng là đừng đặt thêm vào những chữ này nhiều hơn là chúng đã nói.

Hãy tưởng tượng một người ở trong một tòa nhà đang cháy. Trước khi thoát thân, ông ta bị nghẹt khói và ngất đi. Một người lính chữa lửa tìm thấy anh ta trên sàn nhà, và vác anh ta ra ngoài, nơi đó có một nhóm cứu thương sẵn sóc cho anh. Anh ta được chở tới nhà thương, và vài giờ sau, anh tỉnh lại.

Điều muốn nói ở đây là người này, dù được cứu, nhưng không biết ai đã cứu mình. Cũng một cách đó, bất cứ ai được cứu – dù trước khi Đức Chúa Giê-su đến trong hình thể con người hoặc sau khi – sẽ chỉ được cứu qua Đức Chúa Giê-su. Người đó có được nghe đến danh của Đức Chúa Giê-su hay chương trình cứu rỗi hay không thì không thành vấn đề.

“Trong số người ngoại có những người thờ phượng Đức Chúa Trời mà họ không biết. Họ không bao giờ nhận được sự sáng từ những người rao giảng phúc âm. Nhưng họ sẽ không chết mà không được cứu. Họ có thể không biết luật pháp được viết xuống của Đức Chúa Trời. Nhưng họ đã nghe tiếng Ngài phán với họ trong thiên nhiên, và đã làm những điều luật pháp đòi hỏi. Những việc làm của họ là bằng chứng Đức Thánh Linh đã cảm động lòng họ, và họ được nhìn nhận là con cái của Đức Chúa Trời.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 638.

Một Người Phải Biết Bao Nhiêu?

Tiếp tục bài học ngày Thứ Nhất, chúng ta có thể hiểu rằng công việc của Đấng Christ là con đường duy nhất cho sự cứu rỗi. Nhưng một số tin rằng sự hiểu biết đầy đủ và rõ ràng về Đấng Christ thì không cần thiết để được cứu.

Điều này không gợi ý rằng sự cứu rỗi có sẵn ngoài Đấng Christ. Nhưng Đức Chúa Trời có thể và sẵn sàng dùng những phúc lợi của công việc của Đấng Christ để cứu người nào Ngài muốn. Một số tin rằng có những người không biết Đấng Christ và không bao giờ có cơ hội để biết phúc âm. Nhưng họ vẫn cảm thấy cần sự cứu rỗi và làm những hành động để được cứu. Họ sẽ được cứu. Lời trích dẫn của Ellen G. White vào cuối bài học hôm qua chắc chắn gợi ý điều này.

Hãy đọc Thi thiên 87:4-6; Giăng 10:16; Công vụ 14:17; Công vụ 17:26-28; và Rô-ma 2:12-16 nói gì về tư tưởng này?

Đức Chúa Trời “sẽ trả lại cho mỗi người tùy theo công việc họ làm: ai bền lòng làm lành, tìm sự vinh hiển, sự tôn trọng và sự chẳng hề chết, thì báo cho sự sống đời đời” (Rô-ma 2:6, 7).

Ở đây dường như Phao-lô dạy rằng có những người ở ngoài Cơ Đốc giáo nhận được sự sống đời đời do kết quả của nguyên tắc “vâng lời dẫn đến sự sống.” Tuân theo pháp luật của lương tâm, cũng như theo luật pháp của Đức Chúa Trời và có kiến thức về sự khác biệt giữa điều thiện và điều ác là quan trọng. Điều đó sẽ đem lại sự khác biệt trong Ngày Phán Xét cho những người chưa bao giờ nghe nói đến chương trình cứu rỗi. Những người như vậy thực sự làm theo những việc của Đức Thánh Linh trong lòng họ.

Chúng ta không biết lòng người. Vậy, tại sao tất cả chúng ta – Cơ Đốc nhân và không phải Cơ Đốc nhân cũng vậy – phải cẩn thận đừng phán đoán lòng người khác là người đó có được cứu hay không?

Thuyết Phổ Độ Và Đa Nguyên

Một số người dạy rằng vào lúc cuối cùng Đức Chúa Trời sẽ cứu tất cả nhân loại, dù họ tin gì hoặc họ sống thế nào. “Thuyết phổ độ (Universalism) là thuyết tin rằng tất cả mọi người đều rất liên hệ với Đức Chúa Trời đến nỗi họ sẽ được cứu, ngay cả khi họ không bao giờ nghe hoặc tin phúc âm. Giảng 3:16 nói, “Đức Chúa Trời yêu thương thế gian.” Vì thế, trong ý nghĩ này, nếu Chúa yêu mọi người, làm thế nào có người bị chết mất, đặc biệt là nếu bị hư mất nghĩa là bị đau khổ đời đời trong hỏa ngục? Làm thế nào Đức Chúa Trời có thể thiêu đốt vĩnh viễn người mà Ngài yêu? Lúc đó, chúng ta có thể thấy một sự dạy dỗ sai (trong trường hợp này là bị đau khổ đời đời) dẫn đến một sự dạy dỗ sai khác.

Liên quan tới thuyết phổ độ là “thuyết đa nguyên” (pluralism). Thuyết này tin rằng tất cả các tôn giáo đều tốt như nhau và đều dẫn đến Đức Chúa Trời và sự cứu rỗi. Không có tôn giáo nào tốt hơn tôn giáo nào. Một mục sư ở California viết trên mạng của giáo hội mình rằng nhóm tôn giáo của ông “không tin Cơ Đốc giáo tốt hơn các tôn giáo khác.”

Đối với những người tin thuyết đa nguyên, thì tất cả các nghi lễ tôn giáo, niềm tin, biểu hiệu, và các ẩn dụ chỉ là những khác biệt bề ngoài. Đằng sau các điều đó thì những giá trị và niềm tin đều giống nhau cho tất cả các tôn giáo. Họ nói rằng hầu hết các tôn giáo đều dạy yêu mến Đức Chúa Trời và yêu thương đồng loại và hy vọng có một đời sống tương lai phước hạnh. Theo họ, tất cả các tôn giáo dạy giống nhau. Vì vậy, tất cả đều là con đường tốt dẫn đến Đức Chúa Trời. Và họ nghĩ rằng việc cố gắng thúc đẩy niềm tin Cơ Đốc giáo trên những người không thuộc về Cơ Đốc giáo. Là một điều rất thô lỗ.

Hãy đọc Giảng 14:6; Khải huyền 20:14; Khải huyền 21:8; Đa-ni-ên 12:2; Giảng 3:18; Ma-thi-ơ 7:13, 14; và 2 Tê-sa-lô-ni-ca 2:10. Kinh Thánh nói gì về thuyết phổ độ và thuyết đa nguyên.

Thật chắc chắn là cả hai lý thuyết này đều không được Kinh Thánh chấp nhận. Không phải mọi người đều được cứu; và không phải tất cả mọi đức tin đều dẫn đến sự cứu rỗi.

Bạn trả lời thế nào cho một người lý luận rằng thật quá độc quyền khi nói rằng Cơ Đốc giáo là con đường duy nhất dẫn đến sự cứu rỗi (xin đọc Giảng 14:6). Hãy chia sẻ câu trả lời của bạn trong lớp học.

Các Tội Nhân Cần Ân Điển

“Vả, Đức Chúa Trời đã sai Con Ngài xuống thế gian, chẳng phải để đoán xét thế gian đâu, nhưng hầu cho thế gian nhờ Con ấy mà được cứu” (Giăng 3:17). Có niềm hy vọng lớn nào cho mọi người trong Giăng 3:17? Làm thế nào chúng ta chấp nhận lẽ thật quan trọng này và nhận lẽ thật đó làm niềm tin của riêng mình? Điều đó khuyến khích chúng ta thế nào để chia sẻ với những người khác?

Theo Kinh Thánh, tất cả chúng ta đều có tội (Rô-ma 3:23), và Đức Chúa Trời muốn tất cả đều ăn năn (Công vụ 17:30; Công vụ 26:20; 2 Phi-e-rơ 3:9) và được cứu (1 Ti-mô-thê 2:4). Từ khi có sự Sa ngã trong vườn Ê-đen tới nay, mục đích của Đức Chúa Trời là cứu nhân loại khỏi sự chết đời đời mà tội lỗi và sự phản nghịch đã đem lại. Chúng ta còn cần bằng chứng nào hơn là Thập tự giá đã bày tỏ tình yêu thương của Đức Chúa Trời đối với chúng ta và ý muốn của Ngài để cứu chúng ta?

Nhưng Kinh Thánh nói rõ ràng là Đức Chúa Trời sẽ không cứu những người công khai chống lại Ngài.

Có sự cảnh cáo mạnh mẽ nào trong Sáng thế Ký 6:11-13; Rô-ma 1:18; 2 Tê-sa-lô-ni-ca 2:12; Khải huyền 21:8; và Khải huyền 22:15?

Đức Chúa Trời yêu thương tất cả mọi người. Nhưng mọi người có tội đều cần ân điển của Ngài. Và ân điển này đã được ban cho trong Đức Chúa Giê-su. Ngài đã kêu gọi hội thánh Ngài để truyền bá tin mừng về ân điển này cho thế gian.

“Hội thánh là một nhóm Đức Chúa Trời chọn lựa để làm việc cho sự cứu rỗi của loài người. Hội thánh được tổ chức để phục vụ. Và sứ mạng của hội thánh là đem phúc âm đến cho thế gian. Ngay từ lúc đầu, chương trình của Đức Chúa Trời là hội thánh sẽ phản chiếu hoàn toàn tình yêu và quyền phép của Ngài cho thế gian. Ngài đã kêu gọi các thuộc viên hội thánh ra khỏi nơi tối tăm để vào sự sáng lạ lùng của Ngài hầu bày tỏ sự vinh hiển Ngài. Hội thánh là kho chứa đầy những sự giàu có của ân điển Đấng Christ. Cuối cùng, hội thánh sẽ bày tỏ lẽ thật đầy đủ về tình thương của Đức Chúa Trời cho cả vũ trụ. Ê-phê-sô 3:10.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, tr. 9.

Bằng những cách nào bạn tự mình (không phải mục sư, hay trưởng lão, hay chấp sự, nhưng bạn) học hỏi để “bày tỏ sự vinh hiển Ngài” cho một thế giới đang hấp hối? Bạn phải thay đổi gì trong đời sống để làm điều này?

Lời Kêu Gọi Của Sứ Mạng

“Tôi ở yếu đuối với những người yếu đuối, hầu được những người yếu đuối; tôi đã trở nên mọi cách cho mọi người, để cứu chuộc được một vài người không cứ cách nào. Mọi điều tôi làm, thì làm vì cố Tin lành, hầu cho tôi cũng có phần trong đó” (1 Cô-rinh-tô 9:22, 23). Có nguyên tắc quan trọng nào Phao-lô nói trong 1 Cô-rinh-tô 9:22, 23? Làm thế nào chúng ta phản ảnh thái độ này trong đời sống mình?

Chúa của sứ mạng, trong sự khôn ngoan của Ngài, đã chọn làm việc qua loài người để đem sứ mạng tha thứ và cứu rỗi cho thế gian. Ngài lựa chọn con người yếu đuối để làm việc với Đức Thánh Linh và các thiên sứ. Y-sơ-ra-ên là “ngọn đèn” của Ngài trong Cựu Ước, nhưng họ thường để đèn của mình “dưới cái thùng” (Ma-thi-ơ 5:15). Nhiều lần, những ơn phước họ nhận được thì được giữ ở trong nước Y-sơ-ra-ên. Thay vì giao tiếp và chia sẻ, họ sống tách biệt khỏi các quốc gia khác để tránh những ảnh hưởng xấu của thế gian.

Chương trình kế tiếp của Chúa là phương pháp muối – “Đi và dạy dỗ muôn dân thành môn đồ” (Ma-thi-ơ 28:19). Và lịch sử truyền giáo thì đầy những chuyện của các nhà truyền giáo hy sinh, ra đi làm muối cho thế gian. Họ đem phúc âm tới cho mọi người, cộng đồng, và đôi khi cho cả nước.

Nhưng thường thường những thành công của sứ mạng thì bị giới hạn bởi những khuyết điểm của các nhà truyền giáo và tổ chức. Các khuyết điểm gồm có: (1) chương trình tiếp cận nghèo nàn, sự hiểu biết nhiệm vụ bị giới hạn; (2) mục tiêu hạn hẹp, coi sứ mạng chỉ là giáo dục, y tế, cứu trợ, hay phát triển, mà bỏ qua sự giảng dạy phúc âm; (3) thiếu tài chánh và thiếu nhân sự; (4) các nhà truyền giáo thiếu khả năng; và (5) các quốc gia cấm rao giảng phúc âm.

Lẽ dĩ nhiên, không ai nói công việc truyền giáo dễ dàng. Chúng ta đang ở giữa cuộc chiến ác đấu tranh. Và kẻ thù sẽ làm mọi cách để chặn đứng sự tiếp cận của chúng ta trong lối xóm hoặc ở những nơi xa xôi nhất. Nhưng chúng ta không được nản chí, vì chúng ta đã được ban cho nhiều lời hứa tuyệt vời của quyền lực. Và chúng ta có thể chắc chắn là Đức Chúa Trời sẽ làm tròn các mục đích của Ngài trên đất. Và chúng ta đã được dạy rằng, “Lời nói của ta cũng vậy, đã ra từ miệng ta, thì chẳng trở về luống rỗng, mà chắc sẽ làm trọn điều ta muốn, thuận lợi công việc ta đã sai khiến nó” (Ê-sai 55:11).

Nghiên Cứu Bổ Túc:

Đọc Ellen G. White, “On the Mount of Olives,” trong *The Desire of Ages*, tr. 633; “Speedy Preparation,” trong *Fundamentals of Christian Education*, tr. 335; “Extension of the Work in Foreign Fields,” trong *Testimonies for the Church*, quyển 6, tr. 23.

Tân Ước dùng hai danh từ Hy Lạp, theo sau là tính từ “khắp,” để chỉ công việc toàn cầu của sứ mạng: “khắp thế gian” (*kosmos*) trong Ma-thi-ơ 26:13; Mác 14:9; và Mác 16:15; và “khắp đất” (*oikoumene*) trong Ma-thi-ơ 24:14. *Kosmos* nghĩa là *khắp trái đất* (dùng khoảng 150 lần trong Tân Ước). Nhưng đặc biệt là chữ *oikoumene* tập trung vào những người trên thế gian.

“Khắp thế gian” rộng lớn thế nào đối với những Cơ Đốc nhân đầu tiên? Vài năm sau thập tự giá, các nhà truyền giáo đã tới Chíp-rơ, Li-ban, Sy-ri, Thổ Nhĩ Kỳ, Ma-xê-đoan, Hy Lạp, và Ý. Có bằng chứng là họ đã đem phúc âm tới tận miền nam nước Nga ở phía bắc, Ê-thi-ô-bi ở phía nam, miền đông Ấn độ ở phía đông, và Tây ban nha ở phía tây.

Có phải các nhà truyền giáo đầu tiên này tin rằng họ đã rao truyền phúc âm cho cả thế gian? Theo sách Công vụ, Đức Thánh Linh trong lễ Ngũ tuần, “ngày sinh nhật” của hội thánh Cơ Đốc, đã bắt đầu giảng “công việc lớn lao của Đức Chúa Trời” cho tất cả các người đến từ các nước, các nơi, và các nhóm khác nhau (Công vụ 2:5-11). Từ ngày thứ nhất, hội thánh đã ý thức được mục đích toàn cầu của sứ mạng mình. Nếu hồi đó họ có sự hiểu biết như vậy, thì ngày nay chúng ta nên hiểu biết nhiều hơn biết bao?

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Trong lớp, coi lại câu trả lời của bạn cho câu hỏi cuối cùng ngày thứ Ba về sự quá độ quyền. Có phải quá đoàn kết chặt chẽ (không kể những người khác ngoài nhóm) dẫn đến sự lối bịch? Nếu không, tại sao không?
- 2 Sự hiểu biết của hội thánh về kích thước của “cả thế gian” đã mở rộng từ ngày lễ Ngũ tuần. Mạng lệnh của Đức Chúa Giê-su là “Hãy đi dạy dỗ muôn dân thành môn đồ” (Ma-thi-ơ 28:19) sẽ là lẽ thật hiện đại cho hội thánh cho đến khi Đấng Christ trở lại. Sự giảng dạy sứ điệp ba thiên sứ phù hợp thế nào với Mạng lệnh Vĩ đại?
- 3 Bạn trả lời thế nào câu hỏi này: Nếu người ta có thể được cứu mà không cần nghe phúc âm, thì có ích lợi gì khi liềm mạng sống để rao truyền phúc âm cho họ?